

PRESENTACIÓ

Ningú no ignora que la societat catalana es troba en un període de transformacions profundes. Aquests canvis, tan ràpids, els hem viscut a través de l'experiència quotidiana, del coneixement per mitjà d'una sensibilitat que s'adapta dia a dia, que ens porta a judicar-los en funció de les nostres aspiracions i que, sortosament, oblida les lluites i les dificultats de l'ahir. D'aquí que en general ignorem la mesura exacta d'allò que perdura i allò que s'ha modificat ja.

Per aquesta raó «Papers» ha volgut realitzar en aquest número 21 una exploració del que ha passat a Catalunya de 1975 a 1982 en algunes àrees de la vida pública. L'acotació temporal pot ser discutida, perquè la multiplicitat dels processos en joc marca ritmes diferents en l'inici dels períodes de canvi. Si hem triat l'any 1975 és pel seu valor simbòlic: el final del franquisme, probablement més significatiu que la data de les primeres eleccions democràtiques. I si hem triat, per cloure el període, l'any 1982, és perquè les eleccions d'octubre marquen un nou trencament, si més no simbòlic. Les diferències internes a cada àmbit tractat, però, han portat cadascun dels autors a situar més lliurement el marc temporal del seu treball.

Entre la multiplicitat d'àmbits d'anàlisi possibles, que cal tallar d'alguna manera, s'ha escollit de centrar la reflexió a l'entorn de dos grans eixos: l'evolució de les forces polítiques i socials i de les institucions —partits

polítics, sindicats, el municipi de Barcelona com a exemple representatiu del nou tipus de gestió— i els canvis que s'han produït en els mitjans de comunicació i en la utilització del català. Dos eixos fonamentals en la vida pública catalana i que són, alhora, probablement, aquells en què d'una manera més clara es pot constatar l'evolució social, els guanys aconseguits i les deficiències que es mantenen encara.

Cal agrair als autors l'esforç realitzat per arribar a una visió sintètica de cadascun dels terrenys analitzats, i per posar a l'abast del públic una sèrie de dades cabdals per a qualsevol reflexió crítica sobre aquest període. No pretenem, és clar, donar per closa l'exploració d'aquesta etapa tan extraordinàriament rica de la vida catalana: en números propers de «Papers» es publicaran altres treballs que giren encara entorn d'una temàtica similar, i concretament anunciem ja, per al número 22, la presentació d'un dossier en el qual són comparats diversos àmbits de la vida social de Catalunya i del País Basc.

Seguint l'hàbit de la revista, publiquem també dos treballs sobre temes diferents que, en aquest cas, però, donen contrapunts interessants a les informacions del bloc principal: un estudi sobre la professió policial a Espanya, que aporta llum sobre un dels cossos professionals més poc estudiats, i un article sobre els criteris de la censura en el primer franquisme, que ens resitua respecte d'un to i un estil dominants en una determinada època del passat col·lectiu.

Trobareu, finalment, com a contribució a millorar les eines de treball dels sociòlegs, una revista de revistes en què s'han seleccionat i ordenat temàticament les referències bibliogràfiques més interessants d'un grapat de publicacions de ciències socials, per a l'any 1982.